

Universitetet i Petrozavodsk börjar utreda partisanernas verksamhet i Finland

Föreningen *Fortsättningskrigets civilveteraner*, som nyligen markerade sitt 10-årsjubileum i Salla, har inga planer på att lägga ner sitt arbete, trots att den länge nedtystade frågan om den förstörelse de ryska partisanerna orsakade och följderna av denna förstörelse nu har fått ett ansikte. Som ett resultat av föreningens arbete godkände riksdagen år 2003 en lag om engångsersättningar till partisanoffer och året därpå en lag om rätt till veteranrehabilitering för partisanoffer och personer som deltog i evakueringen av boskap.

Det är först under de senaste åren som frågan om de civila offrens lidanden under de ryska partisananfallen har tagits upp, och i Ryssland har inställningen till den finska pressens skrivelser om den förstörelse partisanerna orsakade varit synnerligen negativ. Vid seminariet i Salla fick festfolket dock höra en nyhet av den inbjudne gästen **Einar Laidinen**, som är forskare vid universitetet i Petrozavodsk: Universitetet kommer att börja utreda partisanverksamheten i Finland på den karelska fronten under åren 1941-44. På rysk sida är det **Sergei Verigin**, dekan vid historiska fakulteten i Petrozavodsk, som håller i trådarna, på finsk sida professor **Ohto Manninen**.

Syftet med projektet är att på ett mångsidigt sätt undersöka hur partisanerna på den karelska fronten verkade i Finlands gränsområden, att jämföra olika finska och ryska forskares åsikter och att komma fram till ett gemensamt synsätt. Laidinen hoppas att projektet ska få finansiering både från Finland och Ryssland.

Miljöministeriets kanslichef **Hannele Pokka**, som stod för statsmaktens hälsning vid seminariet, konstaterade att gränserna i Lappland, speciellt västgränsen, aldrig skilt människor åt utan snarare förenat dem. I dag är alla gränser i Lappland förenande och öppnar dörrar för samarbete. Pokka sade sig tro att naturresursrika områden som Lappland och Murmansk kommer att gå stärkta ur recessionen, då kampen om naturresurser blir hårdare.

Försvarsattaché **Bengt Nylander** framförde en hälsning från Sverige och svenskarna. Svenskarnas insatser under vinterkriget var betydliga och behövliga. Svenskarna tog emot finländska civila och erbjöd dem skydd, skänkte sjukvårdsmaterial, kläder och fordon till Finland, svenska frivilliga deltog både i försvaret av Finland och i organiseringen av evakueringstransporter av människor och boskap. Svenskarna deltog också i byggandet av Salpalinjen.

Finlands sak är vår, löd mottot på den tiden. I dag spelar frivilligorganisationer en allt större roll i olika kriser i världen. De har en viktig funktion i att lindra människors lidande. Samhället har en förmåga att sätta in militära resurser för krishantering, men bara en begränsad förmåga att sätta in andra statliga resurser eller styra civila. Detta bör åtgärdas med det snaraste, sade Nylander, och betonade behovet av frivilligarbete i dagens kriser, där civilbefolkningen allt oftare utgör slagfält och måltavlor.

Fd. general **Matti Autio** konstaterade i sitt anförande att de ryska partisanavdelningarna inte sorterade under armén och att de inte utförde några direkta militära operationer. Målet för avdelningarna var att sabotera, och i norr riktades dessa operationer främst mot oskyddade civila mål. Det var fråga om terror riktad mot civilbefolkningen med målet att bryta ner folkets försvarsvilja. Samma verksamhetsform användes på de allierade västfronterna, där man förstörde städer.